

«ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΔΙΕΘΝΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΣΙΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ»

Ο φαύλος κύκλος κρίσης και αποβιομηχάνισης, αποβιομηχάνισης και κρίσης, διαμορφώνει την πτωτική συμμετοχή της μεταποίησης στο σχηματισμό του ΑΕΠ στη χώρα μας και στη Βόρεια Ελλάδα τα τελευταία τριάντα χρόνια. Δυστυχώς πρόκειται για το φαινόμενο της αποβιομηχάνισης που είναι το αποτέλεσμα του στρεβλού παραγωγικού μοντέλου που ακολούθησε η πατρίδα μας, του μοντέλου της δήθεν παράγωγικής ανάπτυξης, που δεν στηρίχθηκε ποτέ τα τελευταία τριάντα χρόνια σε συγκεκριμένη βιομηχανική πολιτική, αλλά μόνον σε αποσπασματικά μέτρα.

Έχει λεχθεί κατά κόρον και έχουν συγγραφεί δεκάδες μελέτες ότι αν δεν αλλάξει ταχύτατα το παραγωγικό μοντέλο της χώρας μας, με πραγματική στροφή στην παραγωγή με κάθε τρόπο «διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων», τότε είμαστε βέβαιοι ότι δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος από την κρίση. Για μια χώρα με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας, η ύπαρξη ενός ισχυρού δευτερογενούς τομέα αποτελεί προϋπόθεση ισόρροπης ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και εξόδου από την οικονομική κρίση.

Είναι σε όλους γνωστό ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θέσει ως στόχο την αύξηση της συμβολής της βιομηχανίας στο ΑΕΠ της ΕΕ στο 20% έως το 2020, από 15,1% που ήταν τον Ιούνιο του 2013. Και εμείς ως χώρα τι έχουμε κάνει μέχρι σήμερα; Τι μέτρα έχουμε σχεδιάσει για να εφαρμόσουμε τη νέα ευρωπαϊκή πολιτική για την αύξηση του ρόλου της βιομηχανίας στην ΕΕ; Νομίζω πως η ερώτηση είναι ρητορική. Αυτό όμως δεν μας εμποδίζει ακόμη και σήμερα να θέσουμε ως στόχο την αύξηση της συμμετοχής της Ελληνικής βιομηχανίας από 9% που είναι σήμερα, στο 12% έως το 2020. Για την υλοποίηση του στόχου αυτού χρειαζόμαστε μια εθνική βιομηχανική πολιτική που θα συμβάλλει αποφασιστικά στην προσαρμογή των ελληνικών επιχειρήσεων στα νέα δεδομένα του διεθνούς ανταγωνισμού.

Για τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος αποτελεί αδήριτη ανάγκη η κυβερνητική πολιτική να θέσει άμεσα σε προτεραιότητα την ισχυροποίηση του δευτερογενούς τομέα της οικονομίας και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Στο πλαίσιο αυτό απαιτείται μια νέα συμφωνία πολιτείας και επιχειρήσεων σε μια ρεαλιστική βιομηχανική πολιτική που θα συμβάλλει:

1. Στην ενθάρρυνση των αναγκαίων προσαρμογών που θα πρέπει άμεσα να υιοθετηθούν από τις εγχώριες επιχειρήσεις, και οι οποίες θα τις καταστήσουν περισσότερο εξωστρεφείς και ανταγωνιστικές, και,

2. Στη βελτίωση του γενικότερου οικονομικού περιβάλλοντος, εντός του οποίου λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Αναγκαίες προσαρμογές, περισσότερη εξωστρέφεια, με παραγωγή «διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων», βελτίωση του γενικότερου οικονομικού περιβάλλοντος.

Πώς;

Με την υπογραφή της συμφωνίας με τους εταίρους μας που μόνον ύφεση μπορεί να φέρει στην οικονομία;

Η φοροεπιδρομή που επέρχεται στο πλαίσιο της συμφωνίας της χώρας μας με τους εταίρους, που περιλαμβάνει την αύξηση της φορολογίας των υγιών και συνεπών επιχειρήσεων, την αύξηση της προκαταβολής φόρου και την επιβολή επιπρόσθετου φόρου στα κέρδη τους, σε συνδυασμό με την αύξηση των εργοδοτικών εισφορών, συνιστούν μια άνευ προηγουμένου αντιαναπτυξιακή επίθεση στην ιδιωτική πρωτοβουλία, που θα οδηγήσει με σιγουριά στο κλείσιμο πολλών επιχειρήσεων στη χώρα μας.

Για όλα τα παραπάνω ζητάμε από την Κυβέρνηση που θα προκύψει από την επικείμενη εκλογική αναμέτρηση να περιορίσει το σπάταλο, αντιπαραγωγικό και άκρως γραφειοκρατικό κράτος, και να μην επιμείνει στην ιδιότυπη προστασία του και στην υπεράσπιση των λειτουργιών που υποτίθεται ότι αυτό επιτελεί. Επιπλέον ζητάμε να μην επιβληθούν σκληρά φοροεπισπρακτικά μέτρα σε συνεπείς πολίτες και επιχειρήσεις, ενώ η έμφαση να δοθεί στη φοροδιαφυγή και στην εισφοροδιαφυγή, που διαβρώνουν καθημερινά την ανταγωνιστικότητα των υγιών επιχειρήσεων.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος